

ES SAIG

ALGAIDA - NÚM. 127-128 - JULIOL-AGOST DE 1991 - PREU: 150 Ptas

Ara que s'acosten les Festes de Sant Jaume, cap imatge més adequada per a la nostra portada que aquesta del dimoni enfeinat preparant la dansa dels cossiers.

(Fotografia de Joan Capellà)

EDITORIAL

BONES VACANCES

A la fi ha arribat l'estiu després d'un hivern que ha resultat llarg, si no de fred, sí de plujes i humitat. L'estiu és una època de molta feina per a certa gent, però també ho és de vacances per a una gran majoria; i voldríem aprofitar per desitjar a tots aquests privilegiats del no fer res ("vacances" vol dir això) un bon descans i per recordar-los que quan sembla que no es fa res es poden fer coses molt profitoses i enriquidores; així que res d'estar-se mans plegades.

Aquest estiu comença amb un nou Consistori que ens ha de governar els pròxims quatre anys. No cal dir que, a part de desitjar-los encert, posam els nostres medis informatius a la seva disposició; això no és nou, ho hem fet amb tots els batles anteriors i no és culpa nostra si han decidit "passar" del nostre oferiment. Sembla que ara es detecta un nou tarannà, un canvi de comportament; així es dedueix de les paraules de salutació del batle i de les respostes a l'entrevista que li feim; també pensa el mateix el nostre corresponsal a Pina que detecta una disposició i unes maneres distintes. Confiam que aquesta impressió inicial es confirmarà i el poble podrà saber amb detall els projectes i realitzacions del nostre Ajuntament.

I amb aquesta impressió optimista entrem a l'estiu; també nosaltres ens prenem unes certes vacances ja que, com hem fet aquests darrers anys, el mes d'agost descansarem; així que ens tornarem a trobar pel setembre. Mentrestant, que passeu unes bones festes de Sant Jaume i que tinguem tots un estiu agradable i profitós.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
d'Algaida
Revista mensual. D.L.P.M.495/80
Domicili: Rei, 1. Algaida
Imprimeix: Apóstol y Civilizador. Petra
ES SAIG només es responsabilitza de
l'editorial.

Dirigeix: Delfí Mulet
Administra: Directiva de l'Obra Cultural
Mecanografia: Mireia Mulet
Col·laboren: Pere Mulet, Joan Trobat,
Alexandre Pizà, Joan Mulet, Guillem
Andreu, Biel Sastre, Miquel Fiolet, Xesc
Oliver, Víctor Andreu, Víctor Mulet,
Miquel Serra, Catalina Martorell, Antò-
nia Maria Mulet

CALAIX DE SASTRE

ELS MIRACLES DE LA CIRURGIA PLÀSTICA

Supòs que serà la notícia de l'estiu. Un metge xinès, Long Daochou li diuen al personatge, ha aconseguit tocar el cel amb un dit. Més ben expressat: gràcies a ell, molts seran els que arribaran al cel, o esperen de poder arribar-hi. Després d'això, només queda ja la immortalitat del cos i de totes les seves parts.

Sense més preàmbuls transcriu ja la notícia: "Un cirurgià plàstic xinès informà ahir que ha trobat un nou mètode per augmentar la grandària del penis". Com sempre passa, de les notícies importants n'informen poc. Així i tot, el diari en fa un aclariment no gens menyspreable: "sense danyar ni la seva sensibilitat ni la seva potència". Fotre fotre, un creixement del producte en quantitat, però sense minvar gens ni miça la seva qualitat. Un conjunt d'una publicitat perfecta.

Per tal que pugueu comprendre millor la importància del descobriment, convé remarcar -això és de collita pròpia, el diari no ho diu- que el producte en qüestió és allò que els fins anomenen penis, els de parlar gruixat li diuen pardal i la majoria de gent no el menciona, perquè en públic queda molt lleig parlar de segons quines coses.

El nom no fa la cosa, d'acord. Però tots sabem que allò que tenim ben enmig de les cames és més cosa que un simple penjoll o un forat qualsevol, segons els casos. Hi ha coincidència general: la calor pot esser una ruïna. El psiquiatre Sigmund Freud hi volgué posar poesia, i va parlar de la sexualitat com a impuls fonamental del món, com a força creadora per excel·lència. I en sentit contrari, del poder destructiu de la repressió.

Davant teories tan unànimement acceptades, és de suposar que de l'invent xinès en resultaran efectes benèfics per a tota la humanitat. S'han acabat els complexos d'inferioritat, i també les vanitats: tots iguals i de grandària suficient, la qual serà fixada per la Constitució com un dels principis fonamentals. Article primer: "Tothom té dret a un penis de ... centímetres". Guanyarà les eleccions, com és norma, qui prometi més. La sanitat pública, capdavantera del benestar general, oferirà entre les prestacions bàsiques l'operació de canvi de penis.

Fins que arribaran els escèptics, disposats a esclafar qualsevol brot de felicitat, i es faran seves les paraules del mestre Josep Pla: "Només hi ha una cosa pitjor que un pardal, que és un altre pardal".

M'HAN DIT QUE DIUEN

Aquest passat mes de juny ha estat el mes de les campanes de l'església, se n'ha parlat per tot el poble. Després d'un temps sense sentir-les tocar, un bon dia començaren a repicar cada punt, a tota hora..., i era que les estaven arreglant i provant. I el jove valencià que va venir a arreglar-les, hem sentit a dir que ja s'hauria fet algaidí, tan a gust s'hi trobava. Ens han dit que molts de dies a l'hora de dinar no tenia gana, i era que havia berenat bé, d'un bon plat de frit i dos tassons de vi...

I perquè la cosa no acabàs sense més comentaris, ens digueren que el rector, quan va anar per tocar de mort, es va engrunar un dit... La cosa no fou greu, però sí dolorosa; haurà servit d'avis pels que vagin a repicar; també ha servit perquè la gent en parlàs una mica, en to de broma i en pla anecdòtic; i també, segons hem sentit, servirà per eliminar el risc preparant-ho de manera que es puguin tocar de més avall.

Hi hagué assemblea de futbol i, segons comentaris, hi va assistir un soci. Sí, ho heu entès bé: un sol soci. És bona prova que el futbol a Algaida està en hores baixes, més encara que altres anys. Seria una llàstima que ara que tenim el camp municipal, tribunes i vestidors nous (ens han assegurat que els arribaran a acabar) no hi hagués continuïtat en l'equip de Regional. De totes maneres, ens han dit que l'any qui ve hi haurà futbol, o sigui que tranquils. Sí, va dir un que sembla estar-hi ficat, que tranquils, però si vénen a demanar ajuda del tipus que sigui és qüestió de donar una mà.

Hem vist que la creu d'En Massot (o de la Ribera) ja està al seu lloc, restaurada. Un poc blanquinosa, però bé. Ara que, deia un, està igual de desprotegida que abans; qualsevol dia tornarà a pegar-hi qualcú i... en terra altra vegada.

Ara el que falta saber és quan li tocarà el torn al pou des Colomer. Sembla ésser una obra més conflictiva o més complicada, perquè així mateix ja fa estona que està igual i encara no parlen d'arreglar-lo. Hi ha gent que comenta que hi ha tantes coses començades que aquestes menudències no es veuen. Però altres trobam que són les coses petites les que a vegades fan la vida del poble més agradable.

Perquè hi ha temes conflictius i mal d'arreglar, fins al punt de pensar que no tenen solució possible, com són els renous nocturns i la circulació. Ara que comença l'estiu el problema torna a estar a l'ordre del dia. Els veïnats de Sa Plaça, Sant Joan, Placeta, Migdia,... i molts altres llocs es queixen, i amb motiu, dels renous, crits, música, carreres de motos, que duren fins a la sortida del sol.

El que és curiós en aquest tema dels renous és que la gent "normal" i que no està ficada dins l'Ajuntament hi veu solucions: unes més dràstiques i altres més suaus, però són molts els que hi veuen remei. Però quan estan dins l'Ajuntament sembla com si totes aquelles solucions d'abans ja no servissin per res.

Algaida és un dels pocs pobles que encara no té una normativa urbanística (però això aviat serà història, segons hem sentit estar a punt de fer-se les Normes Subsidiàries). Però sembla que tampoc no té normativa que digui a quines hores han de tancar els bars, els restaurants o els "pubs". Són molts els qui creuen que aplicant aquesta normativa d'horaris (si és que existeix) part del problema se solucionaria. I com que no sembla molt mal de fer, si ho provàssim sabriem aviat si pot anar bé o no.

A més de les campanes, aquest mes passat també s'ha parlat molt de la vara del batle. Al final aquest Sord no sap ben bé què ha passat, però segons hem sentit, el dia de la constitució del nou ajuntament el nou batle no va rebre la vara de l'anterior; i a partir d'aquí hi ha hagut comentaris de tot tipus, però no hem pogut aclarir què ha passat ni si ja ha sortit ni si realment s'ha perduda en qualque moment. N'hi ha un que va proposar que en fessin una dotzena o dues i així cada batle en podria tenir una a caseva com a record.

Com que Sant Jaume ja és aquí, també hem sentit a parlar molt de festes i de conjunts per les verbenes. Diuen que les dues agrupacions algaidines (Calderona i Orquestrina) actuaran. I també hem sentit parlar d'un sopar de Cossiers en el qual, ens han dit, o va sobrar gent o va faltar menjar; sembla que eren molts o sigui que no hi ha d'haver problemes de gent per ballar.

Aquest número d'ES SAIG correspon als mesos de juliol i agost i, per tant, no ens tornarem a trobar fins el mes de setembre. Per això aquest Sord aprofita per desitjar-vos unes bones festes de Sant Jaume i unes millors vacances a tots aquells que les disfruteu aquests mesos d'estiu. A reveure!

UN SORD

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NAIXEMENT

Maria Sureda i Sureda, filla de Joan i Joana. Va nèixer dia 19 de juny.

Margalida Cerdà Pou. Va morir dia 23 de juny a l'edat de 91 anys.

NOTÍCIES DE L'AJUNTAMENT

SALUTACIO DEL BATLE

Benvolguts algaidins i algaidines:

Aprofitant la pàgina que tan amablement brinda a la Corporació la direcció de la revista "Es Saig", vull saludar tots els habitants dels pobles d'Algaida, Pina i Randa i, alhora, expressar-los l'agraïment per la confiança dipositada en el meu grup a les passades eleccions.

En primer lloc, volem fer constar la concepció globalitzadora que tenim de la batlia d'un municipi com el nostre, on el batle és un batle de tothom.

Quan parlem d'un batle de tothom volem dir que cúpula de la piràmide no seria tal sense la resta de la piràmide, i és per això que el vostre batle pensa que, sobre esports, els que més en saben són els esportistes; sobre educació, els educadors; sobre obres, els arquitectes i picapedrers, etc... i la funció del batle és recollir les necessitats de tot el col·lectiu, directament, en esser possible, i a través dels seus representants, que per això ho són, i llavors, ben mastegades i digerides, solventar-les amb la col·laboració interrelacionada de tots els que donen el call perquè el poble tiri endavant.

Aquesta concepció és, òbviament, extensiva a tots els membres del nostre grup que prometem tenir el poble informat a través de tots els mitjans possibles, com és ara aquest on llegiu aquestes línies, de totes i cada una de les passes de la gestió municipal, de les actuals, de les previsiblement futures i de les passades, que determinen en gran mesura els marges d'actuació factibles en aquest moment.

La informació és l'eina que fonamenta la feina fàctica. No es pot FER res sense estar informat respecte de les condicions que possibiliten l'actuació; és per això que, si el poble sap el que l'Ajuntament fa, quan ho fa, com ho fa i on ho fa, pot jutjar amb propietat el seu funcionament. No ho veim d'altra manera.

Per tot el que deim, evidentment, confiam també en l'oposició, que esperam que sigui intensa i constructiva. Això és comú a tot el que existeix: no hi ha nit sense dia, ni electricitat sense pols oposats. Seria enganyar-nos pensar que tot el Consistori nedarà dins una bassa d'oli, però la dialèctica precisa la controvèrsia, a fi d'arribar a una síntesi. Les postures diferents no són necessàriament contràries; de l'hidrogen i l'oxigen, els dos elements més allunyats de la taula periòdica, sorgeix ni més ni menys que l'aigua.

En pegarem tots, TOTS, una bona panxada. No vos penseu que sigui bona de fer tota aquesta tasca. Saps que n'hi ha de coses, i quan et penses que n'has deixada una d'arreglada, en surten deu més! Per això, de la mateixa manera que nosaltres estam oberts a qualsevol tipus de suggerència i som sensibles a tots els problemes dels ciutadans, també confiam en la seva col·laboració. Els problemes els heu de venir a exposar a l'Ajuntament, no espereu que els endevinem.

Per la nostra part, farem tot el possible perquè els problemes s'arreglin, però us prometem que els escoltarem tots, així com les suggerències sobre qüestions puntuals o d'interès general, que ja és ben hora que aquest concepte de "interès general" sigui dictaminat pel poble i no com excusa política per dir "això d'aquí va de cap allà".

Recordau el que acabau de llegir, i preniu-nos la paraula. Això no pot esser un escrit farcit de tòpics, sinó una demanda que us atraqueu a dir-nos allò i allò altre, fora manies. Un Ajuntament és, a més d'informació i feina, comunicació.

NOTICIARI DE L'OBRA CULTURAL

EXCURSIÓ AMB BARCA

Diumenge dia 21 de juliol.

De Porto Petro al Cap Salines i del Cap Salines a Porto Petro.

Preu: Autocar més barca:

Majors: 2.000 Pts

Nins: 1.800 Pts

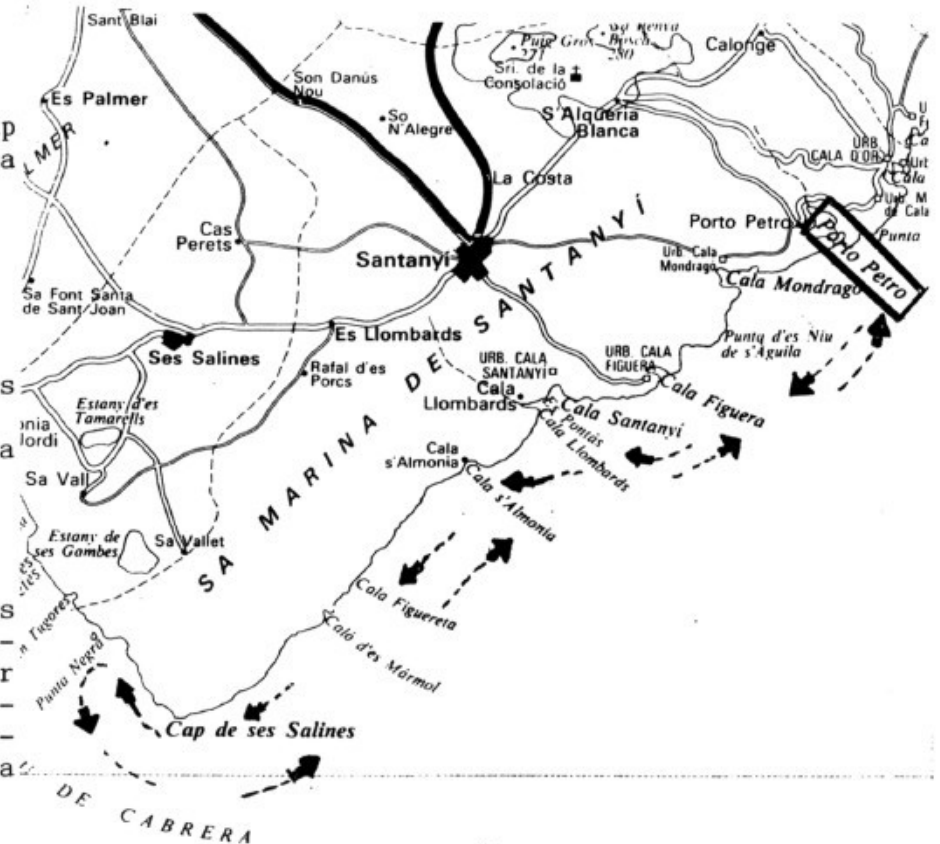
Sortida: a les 9 hores de Plaça.

Apunteu-vos abans de dia 17 a:

Catalina Martorell: 665261

Jerònia Cañellas: 665249

Segur que farà un temps esplèndid i podrem disfrutar de passejar per la mar i de veure magnífiques cales com: Cala Màrmols, S'Almonia, Cala Mondragó, Cala Figuera, etc.

EXPOSICIONS PER SANT JAUME

De pintures i gravats de JULIO LEON. Artista que resideix a Algaida des de fa un parell d'anys i que actualment ha muntat un taller a Ciutat.

De ceràmica de JERONIA POU, ceramista algaidina que exposarà plats i màscares.

De fotografies de cossiers de JOAN CAPELLA, fotògraf de Randa conegut prou bé per tots nosaltres. En aquest mateix número de la revista teniu a la portada una fotografia seva del nostre dimoni.

Totes aquestes exposicions es faran al local social, carrer del Bisbe, i s'inauguraran dia 24 a les 19'- hores.

FESTES DE SANT JAUME 91

PROGRAMA

DIA 22 DE JULIOL, DILLUNS.

A les 22'00 h. -Conferència d'Arqueologia a la Sala de Plenaris de l'Ajuntament.
Títol: "Algaida: El bosc i l'aigua altre temps" per Guillem Ros-selló Bordoy, Doctor en Història Antiga i Director del Museu de Mallorca.

DIA 23 DE JULIOL, DIMARTS.

A les 21'00 h. -Semifinal de futbol al recinte escolar "Pare Pou".
A les 22'00 h. -Gran Final de futbol al recinte escolar "Pare Pou".
A les 23'00 h. -Entrega de trofeus al mateix recinte.

DIA 24 DE JULIOL, DIMECRES. DIA DE SA REVETLA.

A les 18'00 h. -La Banda de Música d'Algaida, acompanyada dels capgrossos, animaran i recorreran el poble convidant-lo a prendre part a les Festes que comencen.
A les 19'00 h. -Inauguració d'exposicions:
^Al local de l'Agrupació Socialista d'Algaida, (Sa Plaça, 3) exposició de pintura de Joan Balaguer i exposició de cordat de cadires per Pere Ballester.
^Al local de Sa Rectoria, exposició d'Antonio Alférez: nuus mariners, pintura combinada i formes escultura.
Exposició de manualitats de Vicenç Oliver i Margalida Vega.
^Al local de L'Obra Cultural Balear (Bisbe, 4) exposició de pintura de Julio León.
^Exposició de pintura a la casa-estudi del carrer Victòria nº 1 de Josep Puigserver Janer.
A les 20'00 h. -Els Cossiers faran el quadrat tradicional.
A les 22'30 h. -Concert a càrrec de la Banda de Música d'Algaida, a Sa Plaça.
A les 23'30 h. -Al recinte de Ses Escoles GRAN VERBENA, amenitzada per BANDA CALDERONA, SABOR LATINO i ZARZA.
A les 24'00 h. -A Sa Plaça, revetla, rodells a càrrec de pirotècnica Jordà de Lloret, i seguidament a Ses Escoles Castell de Focs Artificials.

DIA 25 DE JULIOL, SANT JAUME.

A les 9'00 h. -Albada pels Xeremiers d'Algaida (Bernat Trobat i Mateu Mulet).
A les 11'00 h. -Missa de Festa.
Els Cossiers ballaran l'oferta i seguidament a la placeta de l'església. També hi haurà amollada de coloms pel Club Colombòfil d'Algaida. Titoieta Ràdio transmetrà en directe la missa de festa.
A les 13'00 h. -Entrega de trofeus del Torneig d'Escacs al local de l'Agrupació Socialista d'Algaida (Plaça, 3).
A les 18'30 h. -Al Camp de Futbol Municipal ES PORRASSAR gran partit de futbol entre el C. E. Algaida i el C. E. Lluçmajor.
A les 20'30 h. -Després del partit, acte protocolari "Vint anys de futbol".
A les 22'30 h. -A Sa Placeta d'Es Sitjar, representació de l'obra teatral "Tres pares per En Totó" a càrrec de la companyia "Es Cadafal" d'Algaida

DIA 26 DE JULIOL, DIVENDRES, SANTA AINA.

- A les 10'00 h. -A Sa Plaça, entreteniments per a nins i nines.
A les 12'00 h. -A Sa Plaça, carreres de joies, cucanyes i altres entreteniments per als al.lots. Organitza Associació de Pares d'Alumnes d'Algaida
A les 15'00 h. -XXXII Gran Premi Ciclista d'Algaida i XXVI Pujada a Cura (programes a part).
A les 22'00 h. -Revetla folklòrica a Sa Plaça, amb l'actuació de l'Escola de Ball de Bunyola. Seguidament ballada popular.

DIA 27 DE JULIOL, DISSABTE.

- A les 15'30 h. -Important Gimkana cultural i d'habilitat de cotxes amb importants premis (Viatge per a quatre persones un cap de setmana a Eivissa).
A les 18'30 h. -Al Camp de Futbol Municipal Es Porrassar, gran partit de futbol entre el C. E. Auto-Escuela Levante i un potent equip.
A les 19'00 h. -A Sa Plaça, gran exhibició de tae-kwon-do a càrrec del mestre René Frederik Sen, cinturó negre tercer Dan, i els seus alumnes.
A les 23'00 h. -Al recinte de Ses Escoles GRAN VERBENA amenitzada per: ORQUESTRI-NA D'ALGAIDA, PLASTIKS i CRISTAL.

DIA 28 DE JULIOL, DIUMENGE.

- A partir de les 9'00 h. -Al Camp de Futbol Es Porrassar diada de petanca. Hi participaran el Club de Petanca d'Algaida i quatre potents equips més.
A les 17'00 h. -Al Camp de Tir de Binicomprat, V Tirada de guàtleres, puntuable pel Campionat de Balears (programes a part).
A les 18'00 h. -A Sa Plaça, per a tots els públics, Grup de Teatre Estudi Zero, que representarà l'espectacle d'animació VARIACCIONS.
A les 20'00 h. -Concert per l'Orfeó Castellitx a l'Església (programes a part).
A les 22'00 h. -A Sa Plaça, concert a càrrec de la Banda de Música d'Algaida.
A les 23'00 h. -A Sa Plaça, vetlada a càrrec del Grup d'Havaneres "XERXA".
A les 24'30 h. -FI DE FESTA I TRACA FINAL.

CONVERSA AMB

EL NOU BATLE

-Podríem començar amb una breu semblança personal, una mica de "curriculum", quines són les teves aficions.

-Crec que som un algaidí més, preocupat per intentar millorar el que ens envolta. Tenc 32 anys, som casat i tenc un fill. La meva professió és la d'advocat i faig feina a l'Ajuntament de Palma. Professionalment m'interessen en especial el dret administratiu i l'urbanisme. M'agrada dedicar una bona part del meu temps a la lectura, i som aficionat al futbol i al ciclisme.

-Quina valoració faries dels resultats electorals? I a la vista d'aquests resultats, quina serà la vostra línia d'actuació?

-Quant als resultats electorals, els membres de l'Agrupació Socialista d'Algaida creim que han estat molt positius, ja que han demostrat que molta gent del poble té confiança en nosal-

tres i en la feina que podem fer a l'Ajuntament.

Pel que fa a la línia d'actuació, el nostre objectiu és complir tot el que hem defensat en el programa electoral; per aconseguir-ho, atesa la configuració de l'Ajuntament, pensam seguir la via del diàleg, perquè creim que és la més encertada pel bé de la institució.

-Potser sigui encara un poc prest per contestar certes preguntes, però ens agradaria -i al poble suposam que també- passar revista a una sèrie de temes. I primerament ens podries dir com has trobat l'Ajuntament des del punt de vista econòmic i administratiu.

-Des del punt de vista administratiu, la situació actual de l'Ajuntament manca una adequació de l'espai i fa necessària una reestructuració: l'organització no és la més adequada, per tal com dificulta de forma impor-

tant les tasques que es desenvolupen dins el Consistori.

És precisament aquesta situació la que fa que, en aquests moments, pocs dies després de la constitució de la corporació, sigui difícil donar respostes concretes sobre l'estat real de l'Ajuntament: els comptes municipals s'han duit amb bastant de retard; per exemple, encara no s'ha liquidat el pressupost de l'any passat, la qual cosa dificulta, conseqüentment, l'aclariment de l'aspecte econòmic del municipi; no obstant això, sembla que pressupostàriament per a la resta de l'any 1991 la situació no és precisament satisfactòria.

-Un tema d'actualitat és el de les aigües netes i brutes...

-Sobre aquest tema hem iniciat ja les gestions, que d'alguna manera ens han vengut imposades per decisions preses anteriorment. Pareix que a finals de mes els dipòsits reguladors estaran acabats, però resulta que el pou de Son Micola no té encara la bomba d'aigua instal·lada ni està entubada i manca dur-hi llum. Treballam, doncs, per resoldre aquests problemes.

D'altra banda, en aquests moments hem iniciat els contactes amb l'enginyer de la fase actual i estam estudiant la pròxima fase.

Al mateix temps, hem començat les gestions per tal de trobar una empresa que pugui confeccionar les contribucions especials de l'obra d'una altra forma.

-Què pensau fer amb les Normes Subsidiàries? Quins aspectes contemplaran?

-Sí, pensam fer les Normes Subsidiàries. En l'actualitat, l'Ajuntament compta amb 3.000.000' - de pessetes en el pressupost per aquesta finalitat. Quantitat insuficient per a la totalitat del projecte, però que possibilita, examinats els estudis pertinents, encomanar una primera fase.

Mitjançant les Normes Subsidiàries es fixaran ordenances edificatòries i equipaments públics, es regularà la protecció pertinent per a zones d'interès ecològic, per a edificis i llocs d'importància històrico-artística i paisagística, etc... Es tracta d'un projecte de molta envergadura, per al qual és molt important la participació de tots.

-Gosaries fixar una data d'acabament i entrada en servei de l'edifici d'usos socials? Pensau introduir modificacions al projecte?

-Crec que no és el moment més adequat per parlar de dates; el nostre grup es pren la gestió municipal amb prou seriositat com per a no aventurar manifestacions que, malgrat que s'utilitzen molt sovint en els períodes electorals, no són en absolut justificables; les coses s'han de fer el més aviat possible, però amb eficàcia.

En conseqüència, des de la passada constitució de la Corporació, pel que fa a l'edifici d'usos socials, el que hem fet és reunir els tècnics que dirigeixen el projecte i els hem encomanat un informe guia de l'estat actual de l'obra; una vegada vist l'informe, sens dubte, es podrà concretar més.

Malgrat tot, com sabeu, darrerament els tècnics paralitzaren l'obra perquè no reunia les condicions en matèria de Seguretat i Higiene en el Treball, la qual cosa retardarà l'execució.

D'altra banda, sembla (encara no es pot assegurar) que hi pot haver obra realitzada que no reuneixi els requisits mínims per esser acceptada per l'Ajuntament; si és així, tendrem un altre entrebanc important. Tots aquests problemes són, en definitiva, els que ens trobam a l'inici d'aquesta legislatura i es deriven de l'anterior gestió municipal. La nostra principal

preocupació és regularitzar la situació actual, per bé que sens dubte més endavant es tractaran les possibles modificacions del projecte.

-Ja que parlem d'obres, què ens dius dels vestidors del camp de futbol?

-Als vestidors del camp de futbol ja s'hi fa feina normalment i pareix que en poc temps podrà quedar regularitzada la qüestió econòmica existent amb el mestre d'obres.

Creim que abans de Sant Jaume s'hauran finalitzat les obres dels lavabos públics, estarà posada la barana de les grades i qualque coseta més.

-Ara que ve l'estiu, s'agreuja un problema que està per resoldre: re-nous nocturns, carreres de cotxes i motos per dins el poble, aparcaments...

-Creim que cal dur a terme una campanya informativa exhaustiva acompanyada de la col·locació de senyals de circulació i material necessari per tal d'evitar que es puguin donar ocasions per infringir en el poble el Còdig de circulació.

-Com resoldreu el tema de l'escoleta infantil? A partir de quina edat hi podran anar?

-Totes les gastiions van encaminades a que hi puguin anar nins a partir dels 2 anys.

El Ministeri d'Educació i Ciència ens proveirà del mestre de tres anys, de la dotació del grup més jove (2 anys) es farà càrrec l'Ajuntament.

Les obres estan preparades per esser posades a disposició de l'Ajuntament, ja hem creat el servei municipal i hem sol·licitat ajuda a l'Inem per als professionals que hi faran feina.

Queden qüestions per solventar, però el servei funcionarà el pròxim curs.

-Un assumpte en què es poden fer parts i quarts i, per tant, cometre injustícies és el d'ajudes i subvencions a entitats no lucratives. Com pensau enfocar-ho?

-En aquests casos la llei preveu que, quan hi hagi una partida destinada a subvencions, a les bases d'execució del pressupost s'han de fixar els criteris de distribució d'aquestes,

cosa que pareix que fins ara no s'ha fet, i que nosaltres durem a terme. La llei, a més, determina que en tot cas per establir aquests criteris, a més d'altres, s'ha de contemplar la representativitat, el grau d'interès o utilitat ciutadana de les seves finalitats, la capacitat econòmica autònoma i les ajudes que perseben d'altres entitats públiques o privades. Punts que consideram que han de tenir-se en compte.

-Ja són aquí les Festes de Sant Jaume. Mantindreu la línia seguida aquests darrers anys?

-Difícilment enguany es poden fer molts de miracles amb les festes, quant a modificacions de línies d'actuació. La raó és ben senzilla i clara: hem tengut més o manco quinze dies (el temps que fa que regim l'Ajuntament) per organitzar-les. Malgrat això hem invertit tots els nostres esforços i il·lusions per aconseguir unes bones festes per al poble, i esperam que els resultats justificaran plenament el nostre treball.

-Suposam que ets conscient que molt possiblement a les pàgines d'aquesta revista tant l'editorial com els nostres col·laboradors -habituals o no habituals- t'hauran de criticar. I no cal dir que sempre estaran obertes a les teves respostes i aclariments.

-Crec que ES SAIG, com a revista del poble, té el deure d'informar

i recollir opinions sobre els principals esdeveniments de la vida municipal. La paraula criticar no té només l'accepció negativa de censurar, sinó que també implica examinar i jutjar amb opinions raonades de signe positiu o negatiu. D'acord amb aquest segon significat, consideram important conèixer el parer de la gent sobre les nostres actuacions: que ens aportí suggerències sobre possibles accions equivocades (valoram les crítiques negati-

ves si tenen un caire constructiu), però també que ens reconegui el que facem de forma encertada.

-Ja per acabar, vols afegir qualche cosa que ens hagi passat per alt?

-Voldria donar les gràcies a ES SAIG per l'entrevista i per l'espai que ens ha oferit a l'Ajuntament d'informació al poble, i aprofitar l'oportunitat per desitjar una vegada més unes bones festes a tots els Algaidins.

ES SAIG

EL RACÓ DELS LLIBRES

UN PUPUT DE CRESTA MOLLA

APLEC: TEXTOS DE COMBAT (1988-1991)

És cosa sabuda que són molt nombrosos els enemics de la nostra llengua. D'aquests, n'hi ha que són enemics "naturals", l'actitud adversa dels quals envers el català no ens estranya; són gent forana que pensen que defensar la seva llengua significa eliminar les altres, sobretot aquelles que els poden privar d'un terreny que ells han usurpat. N'hi ha d'altres -més perillosos- que són gent d'aquí, gent que tothora fa professió del seu amor per "lo nostro", però que quan es tracta de la llengua troben "normal" que sigui una llengua familiar, d'ús casolà, bona per a les bromes gruixudes; gent que pensa que la llengua catalana és una "morta viva" en paraules de Maria Antònia Salvà; gent que s'esforça tot el que pot per crear dubtes sobre la unitat de la llengua, com a bons sacerdots del "gonellisme".

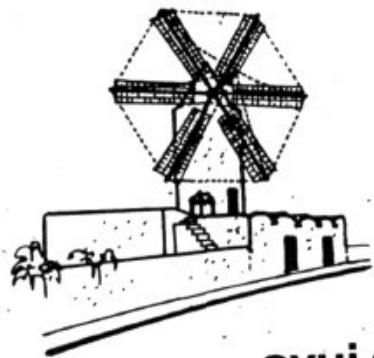
Partint d'aquest plantejament, APLEC (Associació de Professors en Llengua Catalana) ha recollit uns "textos de combat" dirigits contra els més conspicus gonellistes del moment: el "puput de cresta molla" és Antonio Alemany Dezcallar i el seu "missatge" és Luis Cerdó Fernández, que "pel sim-

ple fet de pixar ja se creu metge dels ronyons"; n'hi ha d'altres, però aquests dos són els més significatius i contra ells dirigeix APLEC els seus trets en aquest llibre editat per la revista "S'Arenal de Mallorca", que s'ha erigit en capdavantera en la lluita contra el gonellisme.

El subtítol és ben explícit: "L'anticatalanisme a Mallorca: noms, llinatges i fotografies". Realment els autors no s'estan de res, diuen les coses pel seu nom i res no amaguen. Ara bé, podrem dissentir del llenguatge emprat i dels insults que arreu s'hi troben, però no es pot discutir la feina d'investigació i recerca que desemmascara les contradiccions i la labor de sapa d'individus com Alemany i Cerdó.

En resum, una tasca important la del col·lectiu APLEC que, entre d'altres, parteix de lemes com "La millor defensa és un bon atac" (Helenio Herrera), "Forasters vendran i de casa mos trauran" (dita popular) i "És quan no ens entendran que començaran a entendre'ns" (Telesforo de Monzón).

VÍCTOR MULET

avui:

Els Molins Fariners d'ALGAIDA

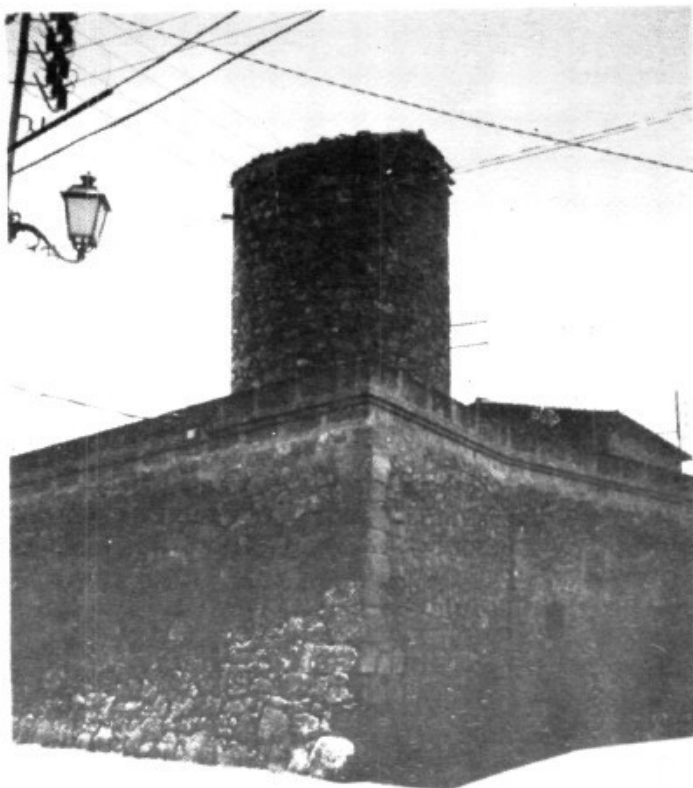
Molí de Sa Punta

Es troba situada aquesta edificació al carrer Cabrit i Bassa, formant una cantonada d'angle molt afuat, és a dir acabat en punta -d'aquí el seu topònim-, amb el carrer des Campet. Aquest Molí de Sa Punta va esser el darrer que va funcionar al nostre poble, competint en clar desavantatge amb la Farinera Vella fins l'any 1916.

El darrer moliner que hi molturà fou l'amo'n Miquel Mascaró Mulet, que morí l'any 1962 a l'edat de 77 anys i pare del propietari actual, que és l'amo'n Guillem Mascaró Munar. La data de la seva edificació no figura gravada enlloc de tot l'edifici; però pel que ens contà l'amo'n Guillem, hem pogut esbrinar que degué construir-se entre els anys 1798 i 1800, ja que la tradició oral familiar diu que quan el padrí del pare de l'amo actual era molt petit anava a veure les obres del nou molí acompanyat de la seva teta des del proper molí d'En Roig, on els seus pares hi habitaven de moliners. Aquest padrí havia nascut l'any 1796 i va morir a 94 anys, quan el pare de l'amo'n Guillem era un infant de només 5 anys.

Vegeu als plànols que adjuntam la disposició primitiva del molí, amb tres naus de volta de canó i la torre centrada amb l'eix de l'edificació a la nau intermitja. Primerament es construïren la torre i les naus central i lateral esquerra, és a dir la vivenda i el lloc de feina del moliner; la nau que dóna al carrer Cabrit i Bassa fou la darrera que es va construir i és l'actual portassa.

L'any 1972 aquest molí va sofrir una gran reforma a la seva estructura interior, motivada perquè les dues

naus més antigues s'anaven obrint cada vegada més i posaven en perill la integritat física dels estadants. Per mor d'això foren substituïdes per un forjat pla a les parts més deteriorades, que corresponen a la cuina nova actual, situada davant la torre, i quasi mitja nau esquerra que dóna cabuda actualment al dormitori davanter i al rebedor d'accés, encarats al frontis principal. La cuina primitiva estava antigament al fons de la mateixa nau esquerra i fou reemplaçada per un rebost més petit. L'ac-

cés a la torre també va ser modificat una mica i es va obrir una porta que des del menjador comunica amb altres dependències ja alienes al molí estricte. La nau més "moderna", o si voleu la que es construí en darrer lloc, conté la portassa que dóna al frontis principal; l'estable, avui en desús, a la part intermitja on encara queda la menjadora i al fons un magatzem de forma irregular, per mor de "sa punta", habilitat com a paller des que esbucaren l'antic sostre, que estava situat damunt la portassa aprofitant la considerable alçada interior de la bòveda de canó.

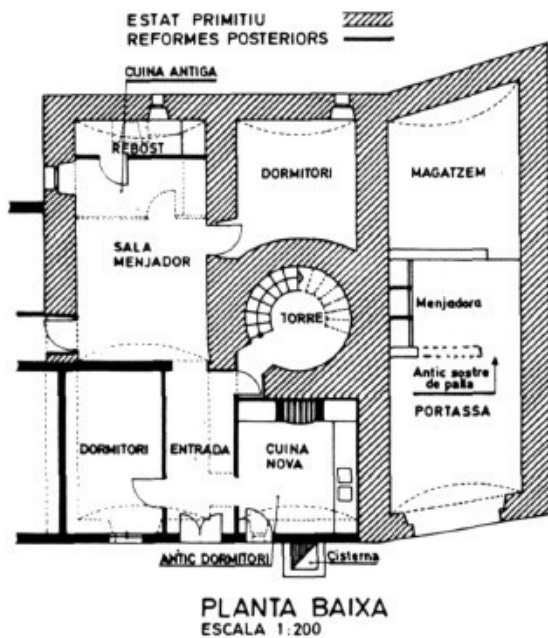
La torre del molí té una original estructuració, perquè la molt erosionada escala de caragol mena a quatre

successives plantes interiors que tenien una funció específica quan encara es molturava al Molí de Sa Punta. El primer replà estava destinat a la tremuja per ensacar la farina de blat, que molturaven al pis immediatament superior les moles fogueres, situades quasi al mateix nivell del terrat d'envelar. A la diguem-ne tercera planta hi havia la tramuja per ensacar la farina d'ordi i civada que provenia del darrer replà on estaven situades les moles més grosses, anomenades catalanes. Per repicar aquestes moles, les posaven dretes de cantell al mateix replà, dins un buit circular del mur perquè tenguessin més peu de sustentació, mentre es feia aquest treball de repicar-les.

Les moles de blat, o de pedra foguera, foren transportades a Esporles quan l'amo'n Guillem tenia devers sis o set anys; les moles catalanes anaren a parar, dos anys més tard que les anteriors, a can Sales de la Cimentera de Porreres. L'amo'n Guillem ens contà que davallaven moles, ramell i arbre al mateix temps. L'arbre el llençaven a la mola des de dalt i quan pegà al carrer es partia en dos trossos, que foren emprats

per uns ferrers randinos que habitaven a s'Hort des Ca per fer un banc per a treballar el seu taller de ferreria. Dels mecanismes del molí ja no queda absolutament res, si exceptuam una gran corda, com el puny de gruixada, que enrevoltada a l'arbre, quan el molí voltava, servia per a pujar o

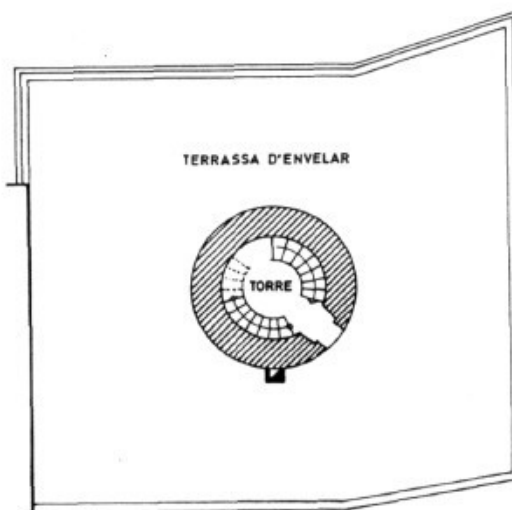

baixar interiorment les moles. També queda el "rest" metàl·lic que unia l'antenada i a l'hora d'envelar o desenvelar l'havien d'estirar.

El replà més alt del molí, com a moltes altres torres, fou utilitzat fins fa poc com a colomer i el capell de la torre substituït per una teulada, una vegada desmuntats els dos congrenys. També podeu observar a les fotografies que una antiestètica xemeneia, provinent de la moderna cuina, s'enfila més amunt que la teulada del molí, per evitar que el vent hi fes regolfar el fum.

Direm adéu al molí d'aquest mes amb una cançó que ens va dictar madó Catalina des Molí de Sa Punta quan hi anàrem per fer el present treball. Aquesta, per raons evidents és favorable a l'ofici de moliner i diu així:

Si anam bruts es fariners
és de farina, honra nostra;
Parlau bé, que poc vos costa
que per ventura a ca vostra
no n'hi ha haguda fa un mes.

Text, plànols i fotografies:

MIQUEL SASTRE "FIOLET"

ALGUNES CURIOSITATS QUE FRANCESC MULET, LLICENCIAT
DE MEDICINA, VAIG COMENÇAR A ANOTAR DIA 1 DE MARÇ
DE L'ANY 1788. (V)

RESOLIS

Per fer resolis molt bons: se necessita un curtinello d'aigordent, dues lliures de sucre ordinari i una cloveia de taronja ben seca, o peladura de se-drato també ben seca però poca, i no més; amb esta forma: posaran de 4 fins en 5 dits d'aigordent dins una botella o bòtil, dintre del qual també hi posaran la cloveia de taronja ben trossejada, i el sucre ben esclafat, i lo remenaran, i després d'algun rato hi afegiran aigordent fins que quasi sia ple, i lo taparan; i a l'entretant pre-vindran altra botella o bòtil, amb un embut grandet circuït el canó de este de paper d'estrassa banyat, i damunt dit embut fent també el mateix concavo hi posaran dos papers d'estrassa bons damunt dels quals abocaran la sobredita aigordent fins que quasi lo embut sia ple, i després lo taparan amb un platet, i en haver acabat de destil·lar tornaran practicar lo mateix, continuarà de este modo fins haver acabat; amb l'advertència que s'han de mudar los papers de l'embut totes les vegades que estaran molt empapats.

CISTERNES

Mescla excel·lent per impedir que una cisterna o qualsevol cosa que ha d'aguantar aigo no ves, i és bon secret.

Primo agafar una bona partida de lletreres ("Lechetrezna") des prat, posar-les dins una pica en remull i quatre o 5 o 6 dies amb l'aigo que pensaran necessitar per fer la mescla proporcionada a les lletreres, i després de dita aigo faran la mescla, i luego de feta l'heu de posar perquè si se seca ja no poden refrescar-la perquè no admet tardança ni dilació, i així luego s'ha de posar.

CLAUS DE LLAUTÓ

Si tenen claus de llautó daurats bruts i los volen fer tornar com a nous, los posaran en remull amb vinagre fort, agafaran un pedaç de qualsevol roba, i des cap d'un quart o mitja hora provaran de fregar-los a veure si se fan nets; i si estan en es punt i los freguen bé, tornaran com a nous, advertint que lo los deixin estar demasiadament en remull perquè se'n durien tota sa dauradura.

CAPELLS

Per retenyir un capell molt bé no faran més que fer-lo ben net amb aigo teba, i sabó, i després amb aigo de palo no bullit tenyir-lo que sols haja estat en remull dit palo 7 o 8 dies.

DOSSER

F. Francesc, es germà Ramon i es Geperut de Sta. Clara, qui feren net es dossier de Monti Sion, no feren més que posar aigo as foc i, calenta, fregar-ho bé amb un pedaç blanc prim fins que veren que no hi hagué brutor, i cada vegada que s'aigo o es pedaç era brut ho tiraven, i com ho tengueren ben net agafaren sucre càndil, blanc d'ou, vinagre i suc de llimona proporcionadament i ho posaren dins una ribella i amb una brotxa remena qui remena per espai d'una hora fins que estigué ben axatat i purificat, i després amb pinzells hi donaren una passada o dues d'aquell suc, i ho restauraren de tal modo que pareixia nou.

NOTICIARI

RESTAURADA LA CREU D'EN MASSOT

Fa aproximadament un any i mig que un autocar va tomar la Creu d'En Massot, a la Ribera, i la va destrossar per complet. Una vegada restaurada, torna a estar al lloc on es trobava abans.

Dèiem aleshores: "Convendria que, en tornar-la a muntar, es tengués en compte si la ubicació actual és la més adient o es pot millorar. Sense que deixi de ser la Creu de la Ribera. Això, per descomptat".

Esperem que els autocars i camions la respectin i no haguem de tornar a parlar d'ella en molt de temps.

PLUVIÒMETRE

Quan arriba l'estiu, aquesta secció sol fer poca planta, gairebé es pot suprimir. Comença a fer molta calor i a penes recordam que enguany ha plogut molt; i el mes de juny també va quedar molt bé perquè caigueren 54 litres. Això vol dir que l'any agrícola actual ha superat ja els 900 litres.

PUBLICACIONS REBUDES

Hem rebut el catàleg de l'exposició de Paco Iraola a la Capella de La Misericòrdia. Magníficament editat, amb una introducció de Joan-Ramon Triadó, el catàleg ens mostra la rica lectura que Iraola fa de Las Meninas de Velázquez. Es tracta d'una interpretació agressiva, d'una gran força, "una obra que no es pot copsar des de pressupostos ancorats en la tradició, sinó que cal mirar-la amb els ulls oberts a la novetat".

Volem citar també el número 39 de la revista Estudis Baleàrics que, dins els monogràfics que publica, està dedicat a "La Música a Mallorca". Recull una vintena de treballs sobre el fet musical a Mallorca i representa una rica aportació al tema.

Saludam també els companys de Premsa Forana que ens visiten i que llegim amb molt de gust. Obviament, no podem fer-ne una relació completa. Llegim que "Perlas y Cuevas" de Manacor es refereix a l'excursió dels algaidins per les cales verges d'aquell terme.

PERE FULLANA, DOCTOR EN HISTÒRIA

El passat divendres dia 21 de juny al Saló d'Actes de Cas Jai de la Universitat de les Illes Balears va llegir la tesi doctoral el nostre company Pere Fullana Puigserver. La tesi es titula "El moviment catòlic a Mallorca 1875-1912" i va obtenir la qualificació APTE CUM LAUDE per unanimitat, és a dir, la qualificació màxima.

La nostra més cordial enhorabona.

PREMIS PREMSA FORANA, PATROCINATS PER "SA NOSTRA"

Es varen lliurar els premis periodístics que concedeix la nostra Associació, corresponents al 1990. L'acte se celebrà al Centre Cultural SA NOSTRA de Ciutat. Enguany hi havia una variació ja que en lloc de tres premis n'hi havia quatre. Els treballs i revistes guardonats foren:

Premi Tramontana (fotografia) a la revista "Llucmajor de pinte en ample" per la portada del seu número cent.

Premi Llevant (informació, entrevista o reportatge) a Miquel Barceló d'"Es Molí Nou" de Vilafranca pel seguiment de la moció de censura al batle d'aquell poble.

Premi Migjorn (investigació històrica) a Pere Sureda de "Fent carrerany" (Maria de la Salut).

Premi Ponent (opinió) a Miquel Riera Nadal del "Felanitx" per la seva secció presentada sota el pseudònim "Pirotècnic".

A tots ells la nostra enhorabona.

PARROQUIA DE SANT PERE I SANT PAU

-Dia 25 de juliol, Festa de Sant Jaume, missa de festa a les 11 del matí.

-Dia 14 de juliol, celebració de primeres comunions.

-Dia 22 de juliol, dilluns, celebració comunitària de la penitència.

ACTIVITATS MOLÍ D'EN XINA

Al Molí d'En Xina, a més de les exposicions que s'hi celebren habitualment i de forma continuada, hi ha hagut una sèrie de concerts molt interessants. Recollim un moment d'un d'ells, de piano i clarinet, amb participació del nostre bon amic en Biel "Torres".

Procurarem mantenir-vos informats d'aquestes activitats.

DE SONS, VOLS I CAMPANES

Sentim la necessitat de recobrar el so vell de la primera comunicació, del primer medi abans dels invents de la modernitat i dels nous mitjans de comunicació social.

Les campanes tornen a sonar, duen imprès el record llunyà de la crida a recés, de la invitació a l'oració, de l'espant al foc, de la fi del pas, de l'inici de l'auba, de salutació festiva i repicar a joia.

S'ha iniciat la seva restauració dins el conjunt de les OBRES PARROQUIALS programades pel Consell de Pastoral d'Algaida. Amb l'esforç de tots i cada un dels vilatans. Uns econòmicament, altres amb la suor de la feina o amb el seu apreciable consell.

Tot costa molt i així ho demostren les despeses fetes fins ara: el pressupost 650.000,-, la realitat ha arribat a 611.861,-, i encara falta.

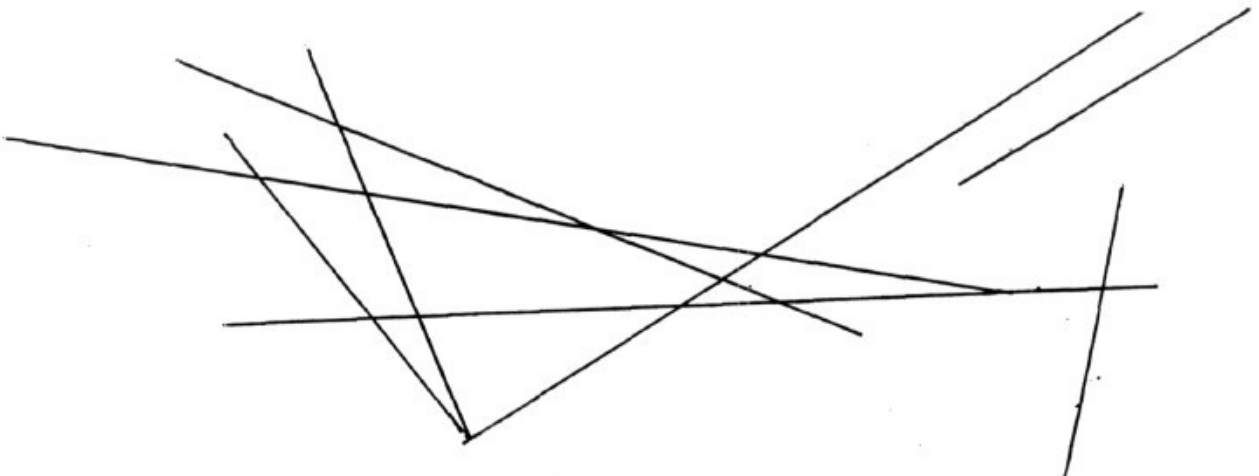
Falta, feta la feina gruixuda (noves culates, fermalls i batalls, muntatge i equilibri, van molt llatines) recobrar la manera de tocar-les amb seguretat mentre no es pugui passar a la darrera part de l'electrificació.

Aquesta ja està preparada, manquen diners. I per ventura si, després de la feina feta per l'empresa valenciana MANCLUS, són repassades per l'insigne bon home F. Fernández de l'habilitat del qual depèn poder-les gaudir, no ens desanima ni causa cap dubte, sonaran bé i ben prest amb la seguretat pertinent.

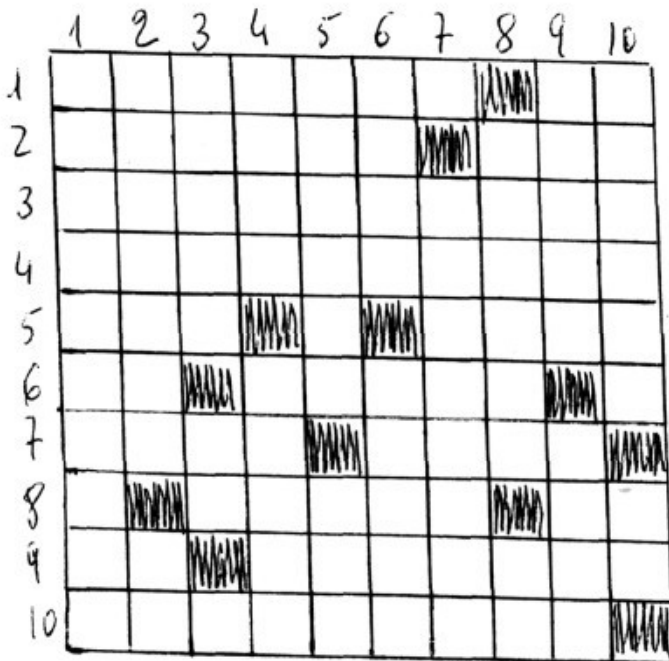
Podeu observar l'estat en què es trobaven alguns dels seus detalls a la fotografia que adjuntam.

Només gràcies, de part dels que volem sentir-les, que som tots.

BERNAT SUREDA

PASSA TEMPS

COMPLUJAEX
 LPANTEDIGA
 ADELAANIDF
 NDMAXDOARE
 IMIIBEBNTC
 UAULRMFLOT
 QRARUIXIMV
 SAERSVLVER
 UBRMCEILOD
 RAADAUGIAI
 BOSADUGOLP

Sopa de lletres

Es tracta de localitzar deu paraules que signifiquen "acció de ploure amb més o manco intensitat". Les lletres sobrants vos donaran uns versos de Joan Alcover.

Horitzontals: 1. Topònim d'Algaida. Bismut. 2. Baixaran, rodolaran. Vas, recipient. 3. Garantirà, certificarà. 4. Porradell. 5. Onada (al revés). Cinquanta. Nom d'home. 6. Iridi (al revés). Nom d'home. Primera vocal. 7. El punt més alt. Natural d'Aràbia. 8. Cinc-cents. Carrera, galopada (al revés). Nota musical. 9. Metall molt apreciat. Retrocedit, allunyat (al revés). 10. Allò que roman d'una cosa després de llevar-n'hi bona part.

Verticals: 1. Abassegador, agabellador. 2. Breu, concís, sobri. Lletra grega. 3. Nom d'un joc de cartes. Extremitat humana. Mil. 4. Garbell. Residu, sobrant. 5. Cançó nadalenca. Arran. 6. Maquinació, estratagema (al revés). Invenció, ficció. 7. Primera vocal. Tubercle. 8. Plat d'arròs sec. Clor. 9. Bola o plomall de fils o cordonets. Substància viscosa negrenca. 10. País d'Europa. Nota musical (al revés).

Les solucions als mots encreuats les trobareu a la pàgina 27.

Solució a la passada sopa de lletres: Una vegada eliminats els noms dels accidents geogràfics, podeu llegir: "¿Qui me du l'estrofa plena de perfums, / abella brunzenta de la soledat?" (Joan Alcover.

PAU, TESTIMONI DEL RESSUSCITAT

Pau és sens dubte un dels testimonis més grans del Ressuscitat. És ben sabut que Pau era fariseu i perseguidor dels cristians. Aquest home de caràcter apassionat es va trobar amb Jesús Ressuscitat. No ens és lícit fer o inventar reportatges sobre l'experiència que Pau va tenir del Senyor Ressuscitat, però sabem que el fariseu es va convertir en creient en Jesús: el perseguidor va esdevenir apòstol.

Com era Pau? Pel testimoni de les seves cartes, Pau era un home de pobre apariència, dèbil i malaltís; tampoc no era un home de paraula brillant. El seu caràcter fortament apassionat, enemic de les mitges tintes, s'ajuntà amb una debilitat física: Pau era un home amb una mala salut de ferro; tot això segurament contribuï a que tengués allò que anomenam mal geni. És ben cert que Pau era un home de geni curt o fort.

Per altra part, ens trobam amb un home extraordinàriament intel·ligent: les seves cartes ho demostren. És clar que els tres grans teòlegs de l'església primitiva són Pau, Joan i l'autor desconegut de la carta als hebreus.

A més d'esser un geni teològic de primer ordre, Pau va esser un gran home d'acció. Viatger incansable, fundador i organitzador de comunitats cristianes, va treballar infatigablement perquè el Crist fos conegut, reconegut i estimat arreu del món.

Les cartes de Pau també ens mostren un home d'un cor extraordinari, un cor semblant al de Jesús.

Per amor a Crist, Pau va sofrir persecucions, presons, perills a la terra i a la mar, fam, però ell sabia de qui s'havia fiat. Finalment, Pau va segellar amb la seva sang el seu apostolat i la seva amistat amb Jesús.

Les cartes de Pau constitueixen un cos molt important dins el Nou Testament. Es divideixen en paulines, o cartes autèntiques de Pau, i deuteropaulines, o cartes atribuïdes a Pau però que en realitat són d'un altre. No cal recordar que tant els escrits paulins com els deuteropaulins són paraula de Déu.

Les cartes paulines són: I als tessalonicencs, el primer escrit del Nou Testament, I als corintis, II als corintis, als gàlates, als romans, als filipencs, a Filemó.

Les cartes deuteropaulines són: als efesis, als colosencs, II als tessalonicencs, I a Timoteu, II a Timoteu, a Titus.

De totes les cartes la més important i la que més influència ha tengut és la carta als romans, considerada com la Summa Teològica de Pau i, en cert sentit, com el testament de l'Apòstol.

TONI RIUTORT

COMUNICAT DE L'AGRUPACIÓ D'ALGAIDA DEL P.S.M.

Davant els darrers esdeveniments de caire polític succeïts al nostre poble, volem manifestar públicament el següent:

Primer.- La sessió plenària de constitució del nou Consistori va ser, segons el nostre parer, tot un exemple de coherència i integritat polítiques. Cada candidat a batle va obtenir els vots dels regidors que representava, demostrant-se per complet injustificats els comentaris alarmistes escampats prèviament per certs membres del PSOE. D'aquesta manera fou elegit Batle Francesc Antich, com a cap de la llista més votada, la del PSOE, a qui felicitem i desitjam encert en la seva tasca de presidir el Consistori durant els propers quatre anys.

Segon.- A partir d'aquest moment, amb la nostra presència i feina a l'Ajuntament volem cooperar en la bona governabilitat del poble, vetlant per la defensa dels seus interessos col·lectius. En aquest sentit, ens oferim al partit governant per donar suport a totes les seves propostes, tant si han de ser aprovades per majoria absoluta com si no ho han de ser, sempre que s'avenguin amb el nostre programa, sempre que suposin una coincidència amb la nostra línia ideològica, la qual -no hi és de més recordar-la- té una triple vertent: nacionalista, progressista i ecologista.

Tercer.- Una fita bàsica ens proposam: el bon govern de l'Ajuntament, però també una altra: defensa irrenunciable dels principis democràtics, lluita contra tota actitud prepotent, véngui d'allà on véngui. Agraïm al PSOE la seva oferta feta al PSM de participació a la Comissió de Govern com a membre de l'oposició. Però nosaltres entenem que és tota l'oposició, sense excepcions, la que ha de tenir possibilitats de participar-hi. És per això que presentarem la proposta, acceptada per partit governant, que el lloc reservat a l'oposició fos ocupat rotativament pels tres grups de l'oposició, bé a parts iguals o bé un temps ponderat segons el nombre de regidors de cada grup. Analitzant la darrera sessió plenària, no podem més que censurar l'actitud prepotent del P.P. que volia aprofitar-se de la nostra proposta per marginar els altres dos grups de l'oposició -"o els quatre anys o res!". Nosaltres sí que hi volem participar i formarem part de la Comissió de Govern, perquè no ens assusta la feina ni la participació.

Algaida, juliol 1991

Nacionalistes de Mallorca

PINA

Cau un sol de justícia, només alleugerit en part pel suau oratge de l'hora-baixa, que engronsa les fulles de les figueres, enguany ben esplendoroses gràcies a l'abundant pluja caiguda.

El torrent, avui a cinc de juliol, segueix rajant, encara que ha minvat fort; l'aigua segueix passant nit i dia pel pont, posant una nota de frescor i de verdor enmig dels sembrats a punt de recol·lectar o dels rostolls grocs despallats ja de les seves espigues en aquest començament de l'estiu. Torrent en el qual els pineros, després de trenta-vuit anys, en un acte de retrobament amb la natura, han nedat enguany, tal com vengueren al món, per primera vegada, juntament amb els seus fills, i han gaudit de l'aigua verge, fresca i cristal·lina; una sensació difícil d'explicar amb paraules, compartint-la amb les gallinetes d'aigua, les ànneres, els granots i altres aucells, que són els reis i amos del seu llit i de les seves voreres.

AJUNTAMENT: El nou Consistori, mitjançant el seu nou regidor a Pina, ha inaugurat un nou estil de govern, convocant el poble per conèixer la seva opinió sobre la manera de dur a terme les obres de la nova Unitat Sanitària a Pina. És una manera d'informar el poble i, a la vegada, sobre la seva opinió, que al cap i a la fi és la que compta.

Un nou estil i una nova manera de fer les coses, que tant trobam a faltar dins les institucions democràtiques actuals, tant locals com provincials o nacionals, que la major part de vegades posen en pràctica el que s'anomena dictadura de les majories, sense tenir en compte, per desgràcia, l'opinió ni de les minories ni de la gent entre la que hi ha els seus propis votants. Un nou estil que esperam que tengui continuïtat i que des d'aquí no ens podem estar d'elogiar, perquè trobam que tot el que és informar mai hi és de més; això de "tot per al poble, però sense el poble" ja ha passat a la història i no s'ho creuen ni ells; la gent vol saber què pensen els seus representants i poder dir la seva. A més, no veim motiu perquè les coses no es sàpiguen abans a no ser que es vulguin fer amb segones intencions. La política de fets consumats no ha agradat mai a la gent.

OBRES DE L'ESGLÉSIA: Continuen les obres d'arreglar les teulades. Resumint el que es fa o s'ha fet, podem dir que s'han canviat algunes bigues, s'han posat bovedilles de test i damunt s'ha fet una capa de formigó perquè d'una vegada la cosa quedi ben feta i reforçada i d'aquesta manera s'evitin les goteres; això es farà a totes les teulades, incluint el torreó central; es posaran canals noves per tot, ja que a llocs no n'hi havia o ja estaven espenyades; a més s'ha fet el mateix damunt el bany de la rectoria i també s'està aterracant la paret de la part nord de l'església, que és la més castigada per l'aigua, i també s'aterracaran els trossos de paret més espenyats.

S'ha de dir que el pressupost només contemplava arreglar les teulades i era de 10 milions, emperò amb aquests dobbers els mestres, pel seu compte, hi han inclòs els adobs de terracar les parets i el bany de la rectoria.

Fins ara hi ha 6 milions recaptats, destacant una donació anònima de dos milions i una altra de 150.000 pessetes. Per cobrir els quatre milions que falten, s'havia pensat que la gent particular fes préstecs a l'església de 50.000 o de 100.000 ₧ a tornar en un o varis anys, a no ser que hi hagi més donacions altruistes.

El que pareix cert és que d'una manera o altra es podran recaptar els deu milions pressupostats i acabar l'obra, tan necessària per llevar els problemes d'humitat de les pintures dels sòtils i parets de l'església.

DINARS I SOPARS: En xerrar d'aquest tema és obligat fer referència a "Les Pomes". Ens digueren que s'ha clausurat la temporada, perquè l'estómac ha de reposar un poc a l'estiu de tanta bauxa. I hem sabut de bona font que es va clausurar celebrant Sant Joan i es veu que feren gros: un bon arròs de peix i un xot i una porcella rostida; com veis, un bon dinar. Els Joans quedaren bé.

També hem sabut que per Can Durí es fa qualque sopar, o més ben dit casi un per setmana. Bon profit i alerta a les panxades el vespre, que sempre havíem sentit a dir que eren les més perilloses, si bé pareix que les de Can Durí no ho són.

GRUP DE BALL: Les balladores han estrenat nou mestre: ara ve a ensenyar-les l'amo'n Pere, un bon mestre. També hi van nins i nines i entre tots són més de quaranta. Encara que es queixen que hi van pocs homes, així és que a veure si vos animau els que teniu botera o sou bons balladors, perquè balladores no vos ne faltaran.

XESC OLIVER

FOTO ANTIGA

Moltes vegades procuram identificar-vos les persones que surten a aquestes fotos antigues, però adesiara vos n'oferim qualcuna sense identificar. Aquí en teniu una perquè vos hi entretingueu.

ESPORTS

CICLISME

Com cada any se celebra per aquestes dates la pujada a Cura amb bicicleta, que es farà dia 13 i que com cada any ha despertat molta expectació. Es farà igual que l'any passat, és a dir, per Randa i no per Gràcia com s'havia fet en edicions anteriors. Un any més la carrera serà retransmesa en directe per Tитоieta Ràdio en el 107.5 de la F.M. i al vespre tots els corredors i els que els vulguin acompanyar aniran a sopar i a estar presents a l'entrega de premis a un restaurant d'Algaida. Esperem que la pujada a Cura surti molt bé i que no hi hagi que lamentar cap desgràcia. La sortida serà aproximadament a les 18'30 h de davant can Mulet a Sa Plaça.

Dia 26 de juliol se celebrarà el XXXII Gran Premi Ciclista d'Algaida i XXVI Pujada a Cura. Podreu veure els detalls en el programa que distribuiran.

FUTBET

Aquest torneig de futbet d'enguany ha tengut qualque partit molt vistós, encara que pareix que no ha despertat molt d'interés dins el poble ja que no hi va molt de públic a Ses Escoles. És clar que aquesta fase que es juga dilluns, dimecres i divendres només serveix per designar els equips que jugaran les semifinals, tres dels quals seran en tota seguretat Es Botigó, Ses Regates i Pub Mavi. Els que fins ara han demostrat estar més en forma són els del Botigó, que empataren amb el Pub Mavi i guanyaren per 3 a 1 a Ses Regates. Els partits finals se celebraran dia 23 de juliol i la gran final serà a les 22 h.

Molta de sort a tots els equips i que guanyi el millor.

TRUC

Enguany se celebra a la terrassa del Bar-Pub Can Esteve un "campionat de truc a la fresca" a quatre peces i amb flor. Fins al moment només hi ha joves i qualque parella de jovenetes apuntada; esperem que s'apuntin també parelles més veteranes. Pareix que el torneig es disputarà pel sistema de lligueta a una volta.

Molta sort a totes les parelles participants.

FUTBOL

Ja ha acabat el seu mandat la directiva del Club Esportiu Algaida presidida per Tomeu Pastor; de moment no se sap en seguretat quina serà la nova directiva del club. Amb tota probabilitat el president serà una persona relacionada amb el PSOE, segons es comenta, però no hi ha res segur. També s'han sentit comentaris de si l'entrenador per a la pròxima temporada serà en Toni Barceló si bé això no passa de ser un rumor. Veurem si es posa en marxa aviat. El que sembla segur és que el dia de Sant Jaume l'Algaida disputarà un partit contra el club esportiu Lluçmajor.

Confiam que aleshores ja vos podrem informar amb més detall de la directiva, plantilla, entrenador, etc.

BIEL BIBILONI

UNA XERRADETA... (acabament)

Parlant amb uns i altres hem vist que els vells no miren massa prim, amb això d'anar a to fobiol i xeremies, però les colles que van sortint darre-rament, com que la majoria ja saben solfa i tenen més sentit musical, procuren fer la canyeta i el fobiol que estiguin conjuntats. Ahir mateix, segueix en Bernat, anàrem a Santa Eugènia i un xeremier vell ens deia que les xeremies "són una mala cosa" (ell va emprar una altra expressió) que no saps mai com te respondran, ara van bé i demà no volen sonar. Els xeremiers tornam beneïts amb ses xeremies, i les maleïm a vegades, però és un món apassionant quan hi ets dedins, i si no estàs un poc tocat del boll, aviat arribes a trabucar.

El fobiol, diu en Mateu, no té tantes complicacions, però he comprovat que no és gaire fàcil trobar-ne un que vagi bé amb les xeremies, i que soni bé i sigui bo de bufar.

-Hi ha moltes colles de xeremiers, a Mallorca?

-Exactament no ho sabem, però n'hi deu haver una dotzena. De joves, segons indicis, contant-mos a noltros, devem esser cinc o sis colles. L'amo'n Toni Bibiloni, de Santa Eugènia, mos deia que els vells es moren molt, i que se'n moren més que no en surten de joves, o sigui, que perilla que s'acabi. Jo no ho crec així, ja que hem vist una afició que sembla anar a més, tant per part de públic, que escolta més les sonades, com per part dels músics, que estan més preparats musicalment (i no ho dic per jo, diu en Bernat). No hi ha massa joves que n'aprenquin, però s'altre dia anàrem a Sant Joan a veure en Joan Morey perquè mos fes un fobiol que anàs bé amb ses xeremies i ens va dir que n'ensenya als al.lots de ses Escoles, fins i tot els ha fet fobiols petits per veure si s'hi aficionen.

El que més bé ens ha anat, diu en Mateu, és quan hem sortit a tocar amb altres colles, com va esser a Lluçmajor l'any passat. És quan t'animes més, ja que a més de xerrar i comentar temes molt diversos amb els altres, sempre aprens qualche sonada nova o rebs qualche consell. I és necessari que qualcú t'animi, ja que

moltes vegades, quan veus que una cançó no surt, te vénen ganes d'enviar-ho tot a rodar.

-I el vostre "curriculum" és molt llarg, ja?

-No, pensa que només fa un parell d'anys que tocam plegats; però així mateix hem sortit un grapat de vegades: Vilafranca, Randa, La Porciúncula, Sant Llorenç, Lluçmajor... A Algaida només hem tocat amb els Cossiers, fins enguany per Sant Honorat, que l'Ajuntament mos va "llogar" com a xeremiers. Com més surts a tocar, més confiança agafes amb tu mateix, i més disfrutes de sonar. I es tracta, sobretot, de disfrutar sonant; si ho fas com una feina, malament.

Són joves i, pel que hem vist al llarg de la xerrada, tenen més projectes i futur que història. És gratificant veure com encara hi ha gent jove que es pot divertir amb un entretenimen tan antic com és sonar el fobiol i les xeremies.

JOAN MULET

Solucions als mots encruats: Ho-
rizontals: 1. Albenya. Bi. 2. cauran.
pot. 3. acreditarà. 4. porraquell.
5. ano. L. Blai. 6. rI. Rafel. a. 7.
acmé. àrab. 8. D. assuc. re. 9. or.
talucer. 10. romanalla.

Verticals: 1. acaparador. 2. lacò-
nic. ro. 3. burro. mà. M. 4. erer.
resta. 5. nadala. ran. 6. ynig. faula.
7. a. tubèrcul. 8. paella. Cl. 9.
borla. brea. 10. Itàlia. er.

UNA XERRADETA AMB...

EN BERNAT I EN MATEU

Ja fa anys que, quan s'acosta Sant Jaume, un bon dia la gent sent el fobiol i el tamborí amb el so dels balls dels Cossiers, que preparen la seva sortida, i el poble se n'adona que les festes ja són aquí. Des de fa un parell d'anys el que se sent, a més del fobiol i tamborí, són les xeremies, i és que en Bernat i en Mateu es preparen per animar el poble a fer festa, i també a acompanyar els Cossiers. Enguany es torna a repetir la història, i la colla de xeremiers d'Algaida ja trempen els seus instruments de cara a Sant Jaume.

-Des de quan vos va pegar aquesta "brusca"?

-Sempre m'ha agradat el so de les xeremies -diu en Bernat- sobretot si tenim en compte que el meu padrí les sonava molt i molt bé, però mai vaig voler aprendre solfa, no vaig tenir paciència. Quan va morir el meu padrí jo no sabia res de xeremies, però puc dir que ja tenia aquesta curolla, i era una idea que me rondava el cap que un dia arribaria a agafar-les per sonar. El que és curiós és que no m'hi vaig atrevir fins fa 6 o 7 anys, és a dir, quan ja era una mica "granat" per començar. Les xeremies, de tants anys sense sonar, estaven inservibles, vaig haver de fer un sarró nou, i amb ajuda del meu germà pel que fa al sarró, i les idees que recordava mumarre, les tornàrem a muntar. Fins al tercer sarró no mos va anar bé, però a la fi en va sortir un de condret i ja vaig poder començar a provar-les. Podríem dir que som autodidacte, ja que maldament xerris amb altres xeremiers més vells i que tots te donin consells, al final ets tu qui has de tirar endavant i aprendre un poc cada dia, amb les travelades i fracassos que tens.

Jo, diu en Mateu, ho vaig tenir més senzill: supòs que me va venir

la idea de veure els cossiers per aquí, i un bon dia vaig demanar a En Delfí que m'ensenyàs les notes, i amb un cassette i a força de bufar vaig treure un parell de cançons. Supòs que el fet de sortir a tocar tot d'una me va animar més, perquè quan només tenia 11 anys ja vaig sortir per Sant Jaume, davora En Delfí, naturalment; però aviat vaig haver de tocar totsol.

-I que sonau plegats, fa molt?

-Deu fer tres anys que tocàrem l'Oferta i Ses Bombes per Sant Honorat. Jo, diu en Bernat, no gosava sortir a rotlo, però entre tots m'empenyèreu un poc i vaig agafar coratge; només per l'alegria que va tenir mumarre ja valia la pena perdre la por. Ara ja no estam empegueïts de res, ja no tenim por a ningú.

-Això de trempar les xeremies i anar a to amb el fobiol, és tan complicat com sembla?

-Sí que ho és, complicat, sobretot si t'ho vols prendre seriosament.

Segueix a la plana anterior.